

Daniel Kitabı - Numara Seksen Dört

Laodikya Adventizminin Dört Kuşağını Ortaya Çıkarmak: Kutsal Kitap'taki Paralellik ve Peygamberlik Sınaması Boyunca Bir Yolculuk

Jeff Pippenger
2024-02-17

Hakikat iki ya da üç tanığın tanıklığıyla sabit olur ve Hezekiel kitabının sekizinci bölümündeki dört iğrençliğin, Laodikya Adventizminin dört nesli olarak uygulanmasının birkaç tanığı vardır. Önceki makalelerde, Vahiy kitabının ikinci ve üçüncü bölümlerindeki yedi kilisenin yalnızca elçilerin zamanından dünyanın sonuna kadar modern İsrail'in tarihini temsil etmekle kalmadığı, aynı zamanda bu yedi kilisenin Musa'dan Mesih'in zamanına kadar eski İsrail'in tarihini de temsil ettiği tespit edilmişti.

Efes'teki kilise, hem erken Hristiyan kilisesini hem de Musa'dan Hakimler dönemine kadarki Eski İsrail'i temsil ediyordu. İzmir'deki kilise, havarilerin zamanından Roma imparatoru Konstantin'e kadar olan zulüm dönemini ve ayrıca herkesin kendi gözünde doğru olanı yaptığı Hakimler dönemini temsil ediyordu. Bergama'daki kilise, Konstantin'den 538'deki papalığa kadar olan uzlaşma dönemini, ama aynı zamanda Eski İsrail'in Tanrı'yı reddedip bir kral seçtiği ve çevresini saran putperest krallıklarla sürekli uzlaştığı dönemi temsil ediyordu. Dördüncü kilise olan Tiyatira, İzebel'le temsil edilir; 538 yılından 1798'e kadar süren papalık egemenliği dönemidir ve aynı zamanda Eski İsrail'in Babil'deki yetmiş yıllık esaretidir.

Bu dört kilise, aynı zamanda Adventizmin dört neslini temsil eder ve Hezekiel'in dört iğrençliğinin dört nesle uygulanmasına tanıklık eder. 1863'teki isyan, Harun'un altın buzağı isyanıyla örneklendiği üzere kadim İsrail'in ilk nesli tarafından temsil edilmiştir. İlk nesil, Efes kilisesine verilen öğüdü içerir; bu öğüt, Tanrı'nın halkının ilk sevgisini terk ettiğini belirtir ve tövbe edip ilk sevgisine dönmesi gerektiğini bildirir. 1863'te, William Miller'in mücevherleriyle (temel hakikatler, özellikle de “yedi zaman”) temsil edilen ilk sevgi bir kenara bırakıldı ve Tanrı'nın halkına geri dönmeleri öğütlendi.

Ne var ki sana karşı bir şikayetim var: İlk sevgini terk ettin. Bu yüzden nereden düştüğünü hatırla, tövbe et ve ilk işlerini yap; yoksa hemen sana geleceğim ve tövbe etmezsen şamdanını yerinden kaldıracağım. Vahiy 2:4, 5.

Milleritler, Yeremya'nın “alaycılar meclisi” diye adlandırdığı dinden dönmüş Protestanlıkla mücadele etmiş ve görünümün gelmesini sabırla beklemişlerdi; çünkü geldiğinde yalan söylemeyecekti. “Alaycılar meclisi”, Yeroboam'ın sahte tapınmasını kınayan Yahuda'dan gelen peygambere yalan söyleyen yaşlı peygamberle temsil ediliyordu.

Senin işlerini, emeğini ve sabrını biliyorum; kötü olanlara tahammül edemediğini; kendilerini elçi diye tanıtanları sınıdığını, onların öyle olmadıklarını görüp yalancı bulduğunu. Ayrıca katlandın ve sabrettin; benim adım uğruna emek verdin ve usanmadın. Vahiy 2:2, 3.

İkinci kilise olan Smirna, erken dönem Hristiyan kilisesindeki zulüm dönemini temsil ediyordu; bu dönem, hem gerçek şehitleri hem de kutsal olmaktan uzak güdülerle zulmü kendi üzerlerine çeken bazı kişileri içeriyordu. Ayrıca, eski İsrail'de herkesin kendi gözünde doğru olanı yaptığı Hakimler dönemini de temsil ediyordu. 1888'de başlayan isyan nesli, Peygamberlik Ruhuna, o dönemin seçilmiş habercilerine ve Kutsal Ruh'a karşı bir zulüm dönemini belirledi. Bu, Kellogg, Prescott ve Daniells gibi kişilerin tanıklık ettiği üzere, Laodikeia Adventizmi'nin ihtiyarlarının kendi gözlerinde doğru görünen ne varsa onu yapmayı seçtikleri bir dönemi başlattı.

O dönemdeki sadık azınlık, kendilerini Yahudi olarak tanıtan ama gerçekte öyle olmayan bir zümreyle ölüm kalım niteliğinde bir ruhsal mücadele içinde olacaktı. Liderlik konularında olmalarına rağmen, aslında Şeytan'ın havrasındandı. Nitekim Sister White, bazılarının "gökten kovulmuş melekler" tarafından yönlendirildiğini belirterek buna tanıklık etmişti. Bilge olduklarını iddia ediyorlardı, ama akılsızlardı. O dönemde bilge olanlara kınama yoktu; bunun yerine, ölüme kadar sadık kalmaya teşvik vardı. 1915'te, Sister White'ın söylediği son sözler şunlardı: "Kime iman ettiğimi biliyorum," çünkü o ölüme kadar sadık kalmıştı.

Senin işlerini, sıkıntını ve yoksulluğunu biliyorum (ama zenginsin); ve Yahudi olduklarını söyleyip de olmayanların, ama Şeytan'ın sinagogu olanların iftiralarını da biliyorum. Çekeceğin şeylerden hiçbirinden korkma: işte, sınanmanız için İblis aranızdan bazılarını zindana atacak; ve on gün sıkıntı çekeceksiniz. Ölüme dek sadık kal, ve sana yaşam tacını vereceğim. Vahiy 2:9, 10.

Bergama kilisesi, İmparator Konstantin döneminde hakikat ile yanılğı, putperestlik ile Hristiyanlık arasındaki uzlaşmayı ve ayrıca krallar dönemi boyunca Eski İsrail'in yaptığı uzlaşmayı temsil ediyordu. O, yalnızca yanılğı doğurabilecek olan hakikat ile yanılğının karışımını temsil ediyordu. Bu, 1919 Kutsal Kitap Konferansı ile temsil edildi; burada, sapkın Protestanlığın sahte müjdesini daha yakından yansıtan bir Adventist mesajı oluşturmak amacıyla "The Doctrine of Christ" adlı kitabın yayımlanması sağlandı. Hakikatin büyük uzlaşmaları Adventizmin üçüncü kuşağında meydana geldi.

1919'da başlayan o kuşakta kilise, Kilise El Kitabı'nı ortaya çıkaran taviz sürecini başlattı. 1919'da başlayan o kuşakta kilise, hem sağlık hem de din okullarında akreditasyonu zorunlu kılan taviz sürecini başlattı. O kuşakta, Katolik temelli modern İncil çevirilerine geçiş başlatıldı. O tarihte, liderliğin açıkça Hristiyan karşıtı rejimlerle ilişkiler kurma istekliliği ortaya çıktı.

Bu uygulama, Amerikan İç Savaşı sırasında, Laodikya önderliğinin, Amerikan tarihinin en ölümcül savaşına askere alınacak kilisedeki genç erkekler için daha iyi bir sonuç elde etmek amacıyla Amerika Birleşik Devletleri hükümetiyle hukuki bir ilişki kurduğu dönemde ilk kez ortaya çıkmıştı; Birinci Dünya Savaşı'nın başında ise, Genel Konferans başkanı A. G. Daniells'in Alman hükümetiyle temas kurup, Almanya'nın genç erkekleri askere almasına, onları zorla askerlik hizmetine sevk etmesine, silah taşımalarına ve Şabat'ı göz ardı etmelerine onay vermesiyle tekrarlanmıştı. Daniells'in bu eylemi, bugün hâlâ varlığını sürdüren Yedinci Gün Adventist Reform hareketinin çeşitli ayrılıkçı kollarını ortaya çıkaran bir ayrılığa yol açtı.

Bu uzlaşma Hitler'in Nazi Almanyasıyla devam etti, ardından Sovyetler Birliği'ni oluşturan uluslarla sürdü ve bugün de Çin gibi rejimlerde hâlâ sürdürülmektedir. Üçüncü neslin devlet yönetimiyle ilişkisi bakımından sergilediği uzlaşma, Pergamos kilisesinde simgeleştirildiği üzere, İsrail'in eski krallarının ve Konstantin'in uzlaşmalarıyla örneklenmişti. O dönem ayrıca, Prescott'un "Mesih'in Öğretisi"nde temsil edilen barış ve güvenliğin sahte müjdesiyle kilise yönetiminin uzlaşmasını da yansıtıyordu.

Senin işlerini ve nerede yaşadığını, hatta Şeytan'ın tahtının bulunduğu yeri biliyorum; adımı sıkı sıkıya tutuyorsun ve imanımı inkâr etmedin; benim sadık şehidim Antipas'ın aranızda, Şeytan'ın yaşadığı yerde öldürüldüğü günlerde bile. Ama sana karşı birkaç şeyim var: çünkü orada Balam'ın öğretisini benimseyenler var; o, İsrailoğulları'nın önüne, putlara sunulan şeyleri yemeleri ve zina etmeleri için bir sürçme taşı koymayı Balac'a öğretti. Vahiy 2:13, 14.

Zina, Genel Konferans'ın, yozlaşmış hükümetlerle gerekli çalışma ilişkilerini sürdürme bahanesiyle, Nazi Almanyası ve Sovyetler Birliği gibi uluslarla iş birliği yapma yönündeki faaliyetini tanımlar; bu yapılırken, iş birliği yaptıkları çeşitli rejimlerin zulmüne uğrayan o ülkelerdeki imanlılar göz ardı edildi. Putlara sunulan yiyecek ise, o dönemde, gerek din gerek sağlık alanında sapkın yöntemlerin yönergelerine göre yönetilmeyi kabul etmiş olan Laodikya Adventizmi'nin üniversitelerinde iyice kök salmış bulunan, mürted Protestanlık ile Katolikliğin yanlış yöntemini temsil ediyordu.

İsa, üçüncü neslin sonunu da başlangıcında yaptığı gibi örnekledi; zira 1957'de yayımlanan Questions on Doctrine adlı kitabın yayımlanmasıyla dördüncü neslin gelişini işaretledi; bu kitap, hakikat ile mürtet Protestanlık ve Katolikliğin hatalı fikirleri arasında var olan temel kurtuluş ayrımını bütünüyle reddediyordu. Kitap elbette birkaç hatalı öğretiyi içerir, fakat özü itibarıyla, bir kişi İkinci Geliş'te mucizevi bir şekilde değiştirildikten sonraya kadar Mesih'te muzaffer bir yaşam sürmenin imkânsız olduğunu öğretir. Kitap, yirmi beş ihtiyarın güneşe eğilip tapınacağı neslin başlangıcını işaretledi. Laodikya Adventist kilisesinin, yakında gelecek Pazar yasasında Pazar ibadetini kabul etmesine imkân verecek siyasî ve dinî unsurlar ortaya çıkmıştı.

Hezekiel'deki dördüncü iğrençlik, yıkım melekleri işlerine başlamadan hemen önce, dokuzuncu bölümdeki sadık azınlığın alınlarına mühür konulurken gerçekleşir. Görüm, sekizinci bölümün birinci ayetinde, altıncı yılın altıncı ayının beşinci gününde başlar. Görüm, papalık otoritesinin işareti olan güneşe tapınanlar üzerine hükmün infazından bir gün önce başlar; onun adının sayısı "666"dır.

Yüz kırk dört binin mühürlenmesi işi, 11 Eylül 2001'de İslam'ın üçüncü felaketi tarafından yeryüzü canavarına düzenlenen saldırıyla başladı. O saldırı ulusları öfkelenirdi ve son yağmurun gelişini işaretledi. Ancak son yağmur, İslam'ın üç felaketinin temel bir hakikat olduğunu görmek için Adventizmin temellerine geri götürülenler tarafından tanınacaktı. O sırada, Yeremya'nın "dinlenme" (yani son yağmur) olarak tanımladığı eski yollara geri götürülenler, ya üçüncü felaketin borusunu çalan bekçiler olacaktı ya da borunun sesine kulak vermeyi reddedip böylece eski yollarda yürümeyi reddedenler olacaktı.

Sonra babalarının 1863'teki isyanının günahıyla sınındılar. Tam o anda, Mesih'in doğruluğuna dair bir mesaj geldi; bu da "hakikatte imanla aklanma"dır. Bu, Jones ve Waggoner'in Laodikya mesajıydı ve Hezekiel'in "dört rüzgar"dan gelen ölü, kuru kemiklere yönelik mesajıydı; bu "dört rüzgar", üçüncü "vay"ın İslamı'nın bir sembolüdür ("kopup kurtulmaya çalışan öfkeli at"). Ardından o sadık birkaç kişi, babalarının 1888'deki isyanının günahıyla sınıandı; New York şehrinin büyük binaları yıkıldığında Vahiy kitabının on sekizinci bölümünün kudretli meleği indi ve Vahiy kitabının on sekizinci bölümünün birden üçe kadar olan ayetleri yerine geldi.

Daha sonra, son yağmur mesajının tanımlanmasıyla sınındılar. Son yağmur, geçmiş çağlarda olduğu gibi Tanrı'nın gücünün bir tezahürü müydü, yoksa Tanrı'nın gücünün tezahürleri yalnızca geçmişte mi kalmıştı? Sadık azınlık bu kez 1919'daki babalarının isyanıyla sınıandı. Sadık azınlığın bu üç sınavı nasıl geçtiği, alınlarına Tanrı'nın mührünü alacaklar mı, yoksa Laodikiya Adventizminin yirmi beş ihtiyarıyla birlikte güneşe eğilecekler mi, bunu belirler.

Laodikya Adventizminin dört kuşağının tüm isyanları, benzerini 11 Eylül 2001'de bulur. Yeşaya'nın "doğu rüzgârının günü" olarak tanımladığı bu tarih, yüz kırk dört binin mühürlenme zamanının başlangıcını işaret eder ve mühürlenme zamanı bir dönemdir. Bu dönemin bitişi, başlangıcıyla örneklendirilmiştir; çünkü İsa bir şeyin sonunu her zaman o şeyin başlangıcıyla örneklendirir. Mühürleme sürecinin son safhalarında, dönemin başında temsil edilen imtihanlar bir kez daha tekrarlanır.

11 Eylül 2001'de, Hezekiel Kitabı'ndaki dört iğrençlik ve Vahiy kitabının ikinci ve üçüncü bölümlerindeki ilk dört kilise tarafından temsil edilen ve Laodikya Adventizmi'nde isyan edenlerin başarısız olduğu sınamalar gelerek, Yedinci Gün Adventisti olduklarını söyleyenler için ya canavarın işaretine ya da Tanrı'nın mührüne götüren bir sınama sürecinin başlangıcını işaretledi.

Laodikya Adventizmi'nin liderliği, kendi aldatmacalarının bağlarıyla bağlanıp tuzağa düşmüştür ve onların, önceki reformcu hareketlerce —Adventizmi ortaya çıkaran reform hareketi de dâhil— temsil edilen Tanrı'nın gücünün tezahürünün bir tekrarını 'tanımları' neredeyse imkânsızdır. Kadim adamlar, Miller'in mücevherleriyle temsil edilen öğretileri sahte sikkeler ve mücevherlerle dağıtıp örttüler. Kral James İncili'nin sandığı, arkaik dil dönemine ait sayılarak bir kenara bırakılmış ve yerine, günah adamının terminolojisiyle ifade edilen modern dildeki İncil çevirileri konmuştur.

Eğer eski çağların insanlarından herhangi biri, son yağmur mesajının bir barış ve güvenlik mesajı olmadığı ihtimalini göz önünde bulundurmaya istekli olsaydı, onların geçmiş kutsal tarihlerde Tanrı'nın kudretinin tezahürlerinin yüz kırk dört binin mühürlenmesini özellikle tanımlayan şeyler olduğunu fark etmeleri neredeyse imkânsız olurdu. Onların fark etmesi daha da güç olan ise, yüz kırk dört binin mühürlenmesini en doğrudan biçimde tanımlayan kutsal tarihler, Malaki üçüncü bölümü yerine getiren kutsal tarihlerdir; çünkü Malaki üçüncü bölüm, Antlaşma'nın Habercisi'nin ansızın gelişine yolu hazırlayan bir habercinin her zaman bulunduğunu ortaya koyar. Bu haberci, kendi döneminde yağmur olmayacağını, yağarsa da ancak onun hizmeti aracılığıyla yağacağını cesaretle ilan eden peygamber İlyas tarafından temsil edilmiştir.

Hezekiel'in yetmiş ihtiyarı, Rab'bin tapınağı oldukları yolundaki iddialarının temelsiz olduğunu ve aslında, tıpkı bağıın bağıa yaraşır meyveleri verenlere verilmesi gibi, göz ardı edilmekte olan bir halkın iddiasını temsil ettiğini kabul etmeyi gülünç bulurdu. Üçüncü "Vay"ın mesajı, yolu hazırlayan haberci, bağıın ezgisi—bunların hepsi, güvenlerini dayadıkları gelenek ve göreneklere karşı tanıklık eder ve son yağmuru tanımalarının önünde neredeyse aşılmaz bir engel oluşturur.

Yüz kırk dört binin mühürlenmesinin tamamlanışı, Üçüncü "Vay"daki İslam'ın rolünü "tanıdığını" ileri sürenler için aynı imtihanları ortaya koyar. Millerci hareketi başlatan "bilginin artışı", 1798'de "yedi zaman"ın sonunda başladı. Yüz kırk dört binin hareketini başlatan "bilginin artışı" ise 1989'da sembolik bir "yedi zaman"ın (yüz yirmi altı yıl) sonunda başladı. O yüz yirmi altı yıl süren giderek artan dinden dönme döneminde Laodikya Adventizmi dördüncü ve son kuşağına ulaştı.

Bir ulus ya da halk, sınama süresinin ölçüsünü üçüncü ve dördüncü nesilde doldurur ve o zaman artık gelmiştir. Daniel kitabındaki, Hiddekel Nehri ile temsil edilen "bilginin artması" ifadesi, sınama süresi kapanmadan hemen önce İsa Mesih'in Vahyi'nin mührü açıldığında artan bilgiyi de ifade eder.

Daniel kitabının son üç bölümünü bir sonraki yazıda ele alacağız.

"Büyük şaşkınlık ve kargaşanın olacağı günler hızla yaklaşıyor. Melek giysilerine bürünmüş Şeytan, mümkünse, en seçilmişleri bile aldatacak. Birçok tanrı ve birçok rab olacak. Her türlü öğreti rüzgârı esecek. 'Yanlış olarak adlandırılan bilim'e en yüksek saygıyı sunmuş olanlar o zaman önderler arasında yer almayacaklar. Zekâya, dehaya ya da yeteneğe güvenenler o zaman safların başında yer almayacaklar. Işığa ayak uydurmadılar. Sadık olmadıklarını kanıtlamış olanlara o zaman sürü emanet edilmeyecek. Son ciddi çalışmada az sayıda büyük adam görev alacak. Onlar kendine yeterli, Tanrı'dan bağımsızdır ve Tanrı onları kullanamaz. Rab'bin, sarsıntı ve sınanma zamanında ortaya çıkarılacak sadık kulları vardır. Şimdi gizli olan, Baal'e diz çökmemiş değerli kişiler var. Sizin üzerinize yoğun bir alev gibi parlayan ışığa onlar sahip olmadılar. Ama kaba ve çekici olmayan bir dış görünüşün altında, gerçek bir Hristiyan karakterinin saf parlaklığı ortaya çıkabilir. Gündüzleri göğe bakarız ama yıldızları görmeyiz. Onlar oradadır, gökkubbede sabittir, fakat göz onları ayırt edemez. Geceleyin onların gerçek ışıltısını görürüz." Tanıklıklar, cilt 5, 80, 81.